

Sygn. akt VII Ka 1189/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Chudy (spr.)

Sędziowie: SSO Dorota Lutostańska

SSO Danuta Hryniewicz

Protokolant: st.sekr.sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Janusza Płońskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2014r.

sprawy oskarżonego K. M. o przestępstwo z art. 279§1 kk, art. 279§1 kk w zb z art. 288§1 kk w zw z art. 11§2 kk, art. 13§1 kk w zw z art. 279§1 kk w zb z art. 288§1 kk w zw z art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach II Wydziału Karnego

z dnia 2 października 2013r. sygn. akt II K 241/13

orzeka:

I zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną,

II zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. Z. kwotę 420 zł (czterysta dwadzieścia złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego wykonywaną w postępowaniu odwoławczym oraz kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT od zasądzonego wynagrodzenia,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bartoszycach II Wydział Karny wyrokiem z dnia 2 października 2013 r. Sygn.akt.IIK241/13 w sprawie przeciwko

1/ S. C.

2/ R. C.

3/ P. S.

4/ K. M.

oskarżonych o to, że:

I. w nocy z 20 na 21 września 2012r. w Ł., w woj. (...), wspólnie z

inną ustaloną osobą i nieustaloną osobą dokonali kradzieży z włamaniem do kiosku nr (...) przy ul. (...) w ten sposób, że po uprzednim ' oberwaniu kłódki, podważeniu drzwi wejściowych i obłamaniu języka zamka podklamkowego, dostali się do wnętrza kiosku, skąd zabrali w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek o wartości 5.020,36 zł na szkodę i * K. K. (1), przy czym S. C. i P. S. dopuścili się w/w czynu przed upływem pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279§1 k.k., a wobec S. C. i P. S. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

II. w dniu 23 września 2012r. w B., w woj. (...), wspólnie z inną ustaloną osobą, dokonali kradzieży z włamaniem do miejscowego sklepu (...) w ten sposób, że po uprzednim zerwaniu dwóch kłódek na kracie zabezpieczającej drzwi od strony zalepca, a następnie odgięciu tych drzwi w dolnej części, włamali się do sklepu, skąd po penetracji zabrali w celu przywłaszczenia papierosy różnych marek o wartości 14.600 zł, powodując łącznie straty w wysokości 15.100 zł na szkodę A. C., przy czym S. C. i P. S. dopuścili się w/w czynu przed upływem pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279§1 k.k., a wobec S. C. i P. S. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

III. w nocy 24 września 2012r. w L., w woj. (...), wspólnie z inną osobą dokonali kradzieży z włamaniem do kiosku przy ul. (...) w ten sposób, że po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe i wyłamaniu tych drzwi dostali się do wnętrza kiosku, skąd zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 100 zł i wannę myjki dojarki, powodując łącznie straty w wysokości 135 zł na szkodę W. M. (1), przy czym S. C. i P. S. dopuścili się w/w czynu przed upływem pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279§1 k.k., a wobec S. C. i P. S. z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

IV. w nocy 24 września 2012r. w L., w woj. (...), wspólnie z inną ustaloną osobą dokonali kradzieży z włamaniem do kiosku przy ul. (...) w ten sposób, że po uprzednim zdjęciu krat zabezpieczających kiosk i wybiciu szyby dostali się do wnętrza kiosku, skąd zabrali w celu przywłaszczenia karty startowe do telefonów komórkowych sieci (...), (...), (...), słuchawki do MP3, maszynkę do golenia m-ki G., cygaro, celulozę w workach foliowych, pieniądze i inne rzeczy o łącznej wartości 384,70 zł na szkodę K. K. (2), a ponadto w tym samym czasie i miejscu uszkodzili drzwi wejściowe, wybili szybę i zniszczyli kłódki, powodując straty w wysokości 500 zł na szkodę w/w pokrzywdzonej, przy czym S. C. i P. S. dopuścili się w/w czynu przed upływem pięciu lat po odbyciu co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. i w zw. z art. 11 §2 k.k., a wobec S. C. i P. S. z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i w zw. z art. 64§1 k.k.

V. w nocy 24 września 2012r. w L., w woj. (...), wspólnie z inną ustaloną osobą, usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do kiosku przy ul. (...) na szkodę E. K., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na niemożność pokonania zabezpieczenia drzwi wejściowych, a ponadto w tym samym czasie i miejscu uszkodzili drzwi wejściowe, powodując straty w wysokości 417,41 zł na szkodę (...) S.A. w W., przy czym S. C. i P. S. dopuścili się w/w czynu przed upływem pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. i w zw. z art. 11 §2 k.k., a wobec S. C. i P. S. z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

orzekł:

I. Oskarżonych: S. C., R. C., P. S. i K. M. uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu w punkcie I aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że oskarżeni zabrali w celu przywłaszczenia kilkaset paczek papierosów różnych marek i za to z mocy art. 279§1 k.k. skazał R. C. i K. M. na kary po 1 (jednym) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, zaś z mocy art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. skazał oskarżonych S. C. i P. S., opierając wymiar kary o art. 279§1 k.k., na kary po 1 (jednym) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonych: S. C., R. C., P. S. i K. M. uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu w punkcie II aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że oskarżeni zabrali w celu przywłaszczenia 1460 paczek papierosów różnych marek i za to z mocy art. 279§1 k.k. skazał R. C. i K. M. na kary po 1 (jednym) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, zaś z mocy art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. skazał oskarżonych S. C. i P. S., opierając wymiar kary o art. 279§1 k.k., na kary po 1 (jednym) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. oskarżonych: S. C., R. C., P. S. i K. M. uznał za winnych popełnienia zarzucanego im czynu w punkcie III aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że oskarżeni zabrali w celu przywłaszczenia wannę myjki dojarcki o wartości 35 złotych i za to z mocy art. 279§1 k.k. skazał R. C. i K. M. na kary po 1 (jednym) roku pozbawienia wolności, zaś z mocy art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. skazał oskarżonych S. C. i P. S., opierając wymiar kary o art. 279§1 k.k., na kary po 1 (jednym) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. oskarżonych: S. C., R. C., P. S. i K. M. uznał za winnych popełnienia zarzucanych im czynów w punktach IV i V aktu oskarżenia ustalając, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k., z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i za to z mocy art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11 §2k.k., art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. skazał R. C. i K. M., opierając wymiar kary o art. 279§1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. na kary po 1 (jednym) roku i 2 (dwa miesiące) pozbawienia wolności, zaś z mocy art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. skazał oskarżonych S. C. i P. S., opierając wymiar kary o art. 279§1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k., na kary po 1 (jednym) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 85 k.k., art. 86§1 k.k. i art. 91 §2 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności z punktów I-IV połączył i wymierzył oskarżonym kary łączne:

a) oskarżonemu S. C. karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) oskarżonemu R. C. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

c) oskarżonemu P. S. karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

d) oskarżonemu K. M. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym: S. C., R. C., P. S. i K. M. okresy zatrzymania w sprawie w dniach 24 i 25 września 2012 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 46§1 k.k. orzekł wobec oskarżonych: S. C., R. C., P. S. i K. M. na rzecz pokrzywdzonej A. C. po 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych tytułem środka karnego obowiązku naprawienia szkody w całości;

VIII. na podstawie art. 44§1 i 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zabezpieczonych w sprawie, zapisanych pod numerem (...) księgi przechowywanych przedmiotów tutejszego Sądu;

IX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackich: adwokata A. P. kwotę 504 złotych i należny od tej sumy podatek VAT tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego S. C. wykonywaną w postępowaniu sądowym i 300 złotych i należny od sumy podatek VAT za śledztwo, adwokata S. Z. kwotę 504 złotych i należny od tej sumy podatek

VAT tytułem opłaty za obronę z urzędu oskarżonego K. M. wykonywaną w postępowaniu sądowym, adwokata W. M. (2) kwotę 300 złotych i należny od tej sumy podatek VAT za obronę z urzędu oskarżonego P. S. w śledztwie;

X. na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwolnił oskarżonych: S. C., R. C., P. S. i K. M. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonego.

Obrońca oskarżonego zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej skazania za czyn I i II aktu oskarżenia w całości, w części dotyczącej skazania za czyn III-V aktu oskarżenia – w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Na podstawie art.427§1i2kpk i art.438 pkt.2,3i4kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) w części dotyczącej skazania za czyn z pkt.I aktu oskarżenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia mający wpływ na jego treść , a polegający na niezasadnym przyjęciu , że oskarżony K. M. popełnił czyn zarzucany mu w pkt.I aktu oskarżenia , pomimo braku w tym zakresie dostatecznych dowodów,

2) w części dotyczącej skazania za czyn z pkt.II aktu oskarżenia obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia polegająca na obrazie art.424§1kpk , art.4kpk oraz art.7kpk poprzez niedostateczne wykazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku , dlaczego sąd oparł swoje rozstrzygnięcie, co do ilości skradzionych papierosów wyłącznie na zeznaniach A. C., pomimo, że zezania te pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego K. M. oraz oskarżonego S. C. oraz nie odniósł się w ogóle do dowodu w postaci protokołu oględzin rzeczy zabezpieczonych bezpośrednio po zatrzymaniu oskarżonych w dniu 24 września 2012 r.,

3) w części dotyczącej skazania za czyny z pkt.III-V oskarżenia rażącą surowość kary , podczas gdy właściwa ocena stopnia społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonemu czynów , względ na cele zachowawcze i zapobiegawcze jakie kara powinna osiągnąć w stosunku do młodocianego sprawcy oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa uzasadniają wymierzenie wobec oskarżonego kar w łagodniejszym wymiarze oraz zastosowanie wobec jego osoby dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary .

Na podstawie art.437§1i2kpk obrońca oskarżonego wniosła;

- uchylenie zaskarżonego orzeczenia o karze łącznej pobawienia wolności zawarte w punkcie V litera d części dyspozytywnej wyroku Sądu Rejonowego,

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu stawianego mu w punkcie I aktu oskarżenia , ewentualnie o uchylenie wyroku w tym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania ,

- zmianę zaskarżonego wyroku , co do zarzutu stawianego oskarżonemu w pkt.II aktu oskarżenia poprzez przyjęcie , że oskarżeni zabrali w celu przywłaszczenia ze sklepu (...) w B. 4910 paczek papierosów różnych marek , ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w tym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,

- zmianę zaskarżonego wyroku , co do zarzutów stawianych oskarżonemu w pkt.III-V aktu oskarżenia poprzez wymierzenie mu kar w łagodniejszym wymiarze oraz warunkowe zawieszenie kary łącznej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego na uwzględnienie nie zasługują, zaś zarzuty w nich podniesione są bezzasadne w stopniu oczywistym.

Z treści apelacji jako zasadniczy wyłania się zarzut sformułowany przez apelującego jako błąd w ustaleniach faktycznych, (dotyczący zasadności przypisania zarzucanego mu w pkt.I czynu) to jednak jego uzasadnienie w części

motywacyjnej wskazuje, że intencją jej autora była polemika z oceną dowodów obciążających oskarżonego dokonaną przez Sąd meriti.

Obrońca wskazywał na niezasadne przywiązanie przez Sąd dużej mocy dowodowej wyjaśnieniom oskarżonego P. S. złożonym bezpośrednio po zatrzymaniu. Wskazywał, iż z ich treści bezpośrednio nie wynikało, aby udział w tym włamaniu brał K. M..

Słusznie jednak z treści tej relacji Sąd I instancji wyciągnął odmienne wnioski. Podnieść należy, iż w odniesieniu tylko do udziału K. M. we włamaniu skarżący widział mankamenty w relacji współoskarżonego P. S..

W tym miejscu przyznać obrońcy oskarżonego należy, iż dowód z wyjaśnień oskarżonego S. był jednym z istotniejszych dowodów dotyczących włamania w Ł.. Okoliczności ujawnienia faktu udziału oskarżonych w tym włamaniu ujawnił P. S. podczas pierwszego przesłuchania po zatrzymaniu w dniu 25 września 2012 r. W tym czasie oskarżeni zostali zatrzymani w związku z włamaniami na terenie L. i okolicy B.. Przesłuchujący P. S. funkcjonariusz nie miał wiedzy na temat włamania w Ł.. Oskarżony S. dość szczegółowo opisał zdarzenie. W odniesieniu do oskarżonego K. M. wprost wskazywał na jego udział we włamaniu. Faktem jest, iż podając sposób w jaki się oddalili z miejsca zdarzenia nie wymienił imienia oskarżonego, jednak podał dwukrotnie to samo imię, co sugeruje dość oczywiste przejęzyczenie. Fakt, iż oskarżony K. M. brał udział we włamaniu w Ł. podkreśla w sposób opisowy zasadniczą część wyjaśnień oskarżonego S.. Podnieść należy, iż w toku postępowania przygotowawczego oskarżony ten nie kwestionował swego udziału we włamaniu w Ł.. W toku postępowania przed sądem wszyscy oskarżeni zgodnie zakwestionowali fakt dokonania włamania w Ł., do którego za wyjątkiem K. M. przyznawali się w toku postępowania przygotowawczego. Słusznie w tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał obecne stanowisko oskarżonych w sprawie, jedynie za zgodne z ich linią obrony zmierzającą zminimalizować konsekwencje karne niniejszej sprawy.

W pkt.II apelacji obrońca uznał, iż Sąd niezasadnie przyjął, iż oskarżeni wskutek włamania do sklepu w B. dokonali kradzieży papierosów o ilości 1460 paczek papierosów. Podnieść należy, iż w odniesieniu do powyższej kwestii Sąd I instancji poczynił dość szczegółowe rozważania. Wskazywał, iż pokrzywdzona od początku konsekwentnie wskazywała na wysokość poniesionych przez nią strat. Słusznie Sąd I instancji wskazywał, dając jej w tym zakresie wiarę, iż świadek nie miała powodów, aby bezpodstawnie obciążać w tym zakresie oskarżonych.

Z punktu widzenia apelacji obrońcy oskarżonego istotnym jest, iż oskarżeni nie zostali zatrzymani bezpośrednio po włamaniu do sklepu. Ilość papierosów, które zabrali oskarżeni oraz fakt, iż włamywali się do miejsc, gdzie papierosami handlowano świadczyć może o tym, iż nie dokonywali kradzieży na własne potrzeby. Oskarżeni mieli czas i sposobność, aby pozbyć się części łupu.

Stwierdzić wobec powyższe należy, że Sąd I instancji oceniając zgromadzony i ujawniony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie uchybił żadnemu ze wskazanych w apelacji przepisów postępowania. Przy dokonywaniu ustaleń faktycznych nie pominął żadnych dowodów, lecz je przeanalizował i rozważył, a w konsekwencji swego rozumowania doszedł do przekonania o wiarygodności jednych i niewiarygodności drugich. Ocena dowodów oparta jest na całokształcie materiałów postępowania ujawnionych na rozprawie. Stanowisko swoje w przedmiocie oceny dowodów sąd orzekający należycie uzasadnił, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, a także wskazań wiedzy. Ocena ta nie przekracza granic zakreślonych w art. 7 k.p.k. i tym samym korzysta z ochrony przewidzianej w tym przepisie. Zarzut obrazy art. 7 k.p.k. może być skuteczny tylko wówczas, gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający - oceniając dowody - naruszył powyższe zasady. Tymczasem obrońca usiłując podważyć ocenę dokonaną przez Sąd, a także poczynione w oparciu o nią ustalenia, nie wskazał żadnych rzeczowych argumentów wskazujących na to, że jest ona dowolna. Wbrew temu co podnosi apelujący, swoje rozumowanie Sąd należycie przedstawił w pisemnych motywach wyroku. Brak jest podstaw do kwestionowania dokonanych przez sąd ustaleń faktycznych i końcowego rozstrzygnięcia, gdy nadto sąd nie orzeknie z obrażą art. 410 k.p.k. i art. 424 k.p.k. oraz nie uchybi dyrektywie art. 5 § 2 k.p.k. Tego rodzaju uchybień i o takim stopniu, by rodziły one wątpliwości co do trafności zaskarżonego wyroku – Sąd odwoławczy nie stwierdził.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut rażącej niewspółmierności kary sformułowany zarówno w apelacji oskarżonego, jak i jego obrońcy. Zauważyć wypada, że obrońca oskarżonego w odniesieniu do orzeczonych przez Sąd meriti kar jednostkowych nie wskazał de facto na jakąkolwiek okoliczność, która nie byłaby rozważana przez Sąd, a przemawiającą za łagodniejszym ich ukształtowaniem.

Zauważyć bowiem należy, że oskarżony był już kilkakrotnie karany, zarzucanych przestępstw dopuścił się w okresie próby.

Również kara łączna orzeczona przez Sąd meriti musi uwzględniać przytoczony fakt. Jakkolwiek czyny popełnione przez oskarżonego były zwarte czasowo, a także wykazują w znacznej części tożsamość rodzajową, tym niemniej ich ilość oceniana w powiązaniu z zupełnie bezkrytyczną postawą oskarżonego wskazuje, że orzeczona kara łączna na zasadzie częściowej asperacji jest rozstrzygnięciem sprawiedliwym i nie nosi cech rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Słusznie Sąd Rejonowy uznał również, iż oskarżony nie zasługuje na warunkowe zawieszenie orzeczonej kary pozbawienia wolności. Podnieść należy, iż dopuścił się ich w okresie próby. Zasadnie można uznać, iż środki wolnościowe stosowane wobec oskarżonego okazały się nieskuteczne.

Stwierdzając, że argumentacja autora apelacji stanowi jedynie nieuzasadniony dyskurs z prawidłowo przeprowadzonymi przez Sąd I instancji dowodami i ustalonym na ich podstawie stanem faktycznym zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną. (art. 437 § 1 k.p.k.)

. Rozstrzygnięcia o kosztach obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu dokonano na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. 02, nr 123, poz. 1058 ze zm.). w zw z § 14 pkt.2 pkt.4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 1348..)

Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art.17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (Dz.U nr.49 z 1983 r poz.223 z późn. Zm.)uwzględniając sytuację materialną oskarżonego, którą w znacznej części kształtuje perspektywa wprowadzenia do wykonania kary pozbawienia wolności, uznał za słuszne zwolnić oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.